

Щомісячна газета Запорізької державної інженерної академії

АКАДЕМІЯ

2010

3 (73)

БЕРЕЗЕНЬ

**ЗНОВ ВЕСНА,
І ЗНОВ НАДІЇ...**

**До 80-річчя
Запорізького
металургійного
коледжу ЗДІА**
(стор. 2)

БЕРЕЗНЕВЕ

Прокинься, земле, годі спати,
Зимові дні кудись пішли,
Бо дикі гуси-лебедята
На крилах Весну принесли.

Сніги, що Зиму ще чекали,
Стекли в веселі ручаї,
Замилувалась в воді талі
Верба на котики свої.

Вже Весну сонце величає
Промінням ніжним на щоках,
І юний Березень стрічає
З пучечком пролісків в руках...

**Свято весни,
жіноче свято...**
(стор. 3)

Свято жіночої краси...

До 80-річчя Запорізького металургійного коледжу Запорізької державної інженерної академії

Початок організації Запорізького металургійного технікуму було закладено восени 1920 року втіленням в життя циркуляра Наркомпросу України про ліквідацію старших класів гімназій і реальних училищ. На виконання цього циркуляра в Олександрівську в будівлі дореволюційного комерційного училища (старий корпус ЗНУ) були створені педагогічний інститут та хіміко-технологічна професійна школа з 2-річним терміном навчання.

Завдяки реорганізації профтехшкіл у середні спеціальні навчальні заклади в 1929 році на базі хіміко-технологічної професійної школи було створено Запорізький хіміко-металургійний технікум. Очолила технікум директор Р.В. Белкіна.

Першими студентами були саме учні хіміко-технологічної школи, тому вже в 1931 році відбувся перший випуск хіміко-металургійного (як тоді писалося) технікуму за спеціальностями доменне, мартенівське, електрометалургійне виробництво, термічна обробка металів та аналітична хімія.

Це були роки інтенсивної індустріалізації країни. Створювався Запорізький металургійний комплекс, і проблема забезпечення металургійних підприємств кваліфікованими кадрами була дуже гострою. Перші випуски були нечисленними, але вже з 1933 року технікум щорічно випускав більше 200 техніків-металургів, які були направлені на щойно введені металургійні агрегати.

Серед перших випускників були **В.С. Вірановський** – начальник ВТК «Запоріжсталь», **В.А. Подзерко** – начальник управління кадрів і навчальних закладів Міністерства чорної металургії СРСР, а також **І.Т. Єфименко**, який майже 20 років працював заступником директора з НР технікуму.

Розширення контингенту студентів вимагало нових навчальних аудиторій, тому безпосередньо на промайданчику «Запоріжсталь» у 1934 році було відкрито нове приміщення технікуму. Розпочалась підготовка спеціалістів вечірньої форми навчання. Відкрилися нові спеціальності з прокатного виробництва, обладнання заводів чорної металургії.

Велику увагу підготовці кваліфікованих спеціалістів приділяв директор Запорізького металургійного комбінату Кузьмін А.М., який у подальшому очолив Міністерство чорної металургії СРСР. На честь видатних

заслуг відомого металурга Постановою Ради Міністрів СРСР 24 листопада 1954 р. Запорізькому металургійному технікуму було присвоєно ім'я Анатолія Миколайовича Кузьміна.

Настав грізний 1941 рік... Розпочалася Велика Вітчизняна війна — й на 11-му випуску спеціалістів технікум тимчасово припинив свою діяльність. Більшість випускників, викладачів, співробітників і студентів технікуму пішли на фронт.

Більше 1000 випускників за ратні подвиги нагороджені державними нагородами. Серед них Петро Григорович Яланський, який пройшов фронтами війни від Сталінграда до Берліна. Має 8 орденів та 12 медалей Іван Андрійович Козуб.

В період окупації споруди технікуму були зруйновані та спалені, колектив технікуму розпався. Але ще не закінчилася війна, а 1 вересня 1944 року директором технікуму був призначений **І.А. Несонов**. Заклад знайшов притулок у 4-х аудиторіях середньої школи № 40 і числився філіалом Дніпропетровського індустріального технікуму.

Перші навчальні післявоєнні роки проходили в дуже складних умовах. Заняття проводились у неопалюваних приміщеннях, не було підручників, зошитів, викладацькі кадри мали низьку кваліфікацію. Дуже часто учні відволікались від занять на будівельні роботи для поновлення металургійних підприємств.

У 1946 році технікум став самостійним навчальним закладом, фактично отримавши друге народження. Його директором був призначений **В.Н. Чемодуров**. Технікум розмістився у приміщенні пожежної частини, що розташовувалося біля залізничної колії.

У 1949 році в технікумі було відкрито відділення кольорової металургії. Розпочалася підготовка спеціалістів з виробництва глинозему, електролізу алюмінію. Очоловав

відділення **Папівін Микола Семенович**, який став у майбутньому директором Запорізького алюмінієвого технікуму.

У 1951 році директором був призначений **Микола Степанович Силенко**, який пропрацював на цій посаді майже 16 років. На його долю припали відповідальний вибір ділянки, узгодження проекту та будівництво чудового навчального корпусу в мальовничому місці на березі Дніпра, який вважається одним із кращих будинків Запоріжжя. Будівництво розпочалося у 1954 році, а 1 жовтня 1959 року двері сучасного навчального закладу були відчинені для майбутніх поколінь металургів.

Майже втричі зріс контингент студентів і викладачів технікуму. Розпочався новий етап створення сучасної матеріальної бази, методичного забезпечення.

Завдяки наполегливій та цілеспрямованій роботі заступника начальника управління навчальними закладами Міністерства чорної металургії України Івана Васильовича Молчанова лабораторії технікуму досить швидко поповнилися сучасним обладнанням, технічними засобами навчання. До речі, як згадує професор Василь Степанович Гавриш, ЗДІА розпочала свою діяльність 15 грудня 1959 р. з вечірнього факультету ДМетІ в аудиторіях Металургійного технікуму.

Велику роботу з вдосконалення навчально-виховного процесу провели заслужені викладачі України **Курганова Т.К., Гусарова Р.Г.** Користуються заслуженою повагою серед випускників технікуму майстри педагогічної справи **М.П. Бакланов, Єфименко І.Т., Єрмолаєва З.М., Калениченко Ю.С., Садохін А.Є., Руденко В.В., Телятник В.В.** та багато інших.

Довгі роки спільної діяльності згуртували високоосвічений педагогічний колектив коледжу в дружну сім'ю. Все своє життя присвятили підготовці кваліфікованих кадрів для

металургії, протягом 30—44 рр. віддаючи молоді свої знання і творчість душі, викладачі **Бондаренко Л.С., Колесникова Г.В., Чмир Н.І., Облікова Г.В., Дудкін В.К., Самойлов В.Л., Несторенко К.М., Коробов В.М., Мануйлова З.І., Берхмілер Г.Я., Халаджи Г.Ф., Цоріна З.С., Сторов Ф.М., Єрмолаєва З.М., Дьячкова Л.М., Медведкова Л.І., Сергієнко А.М.**, та інші.

(Далі на стор. 1 Додатку).